

[Ministeren for skatter og afgifter]

lidt florumvundne, sure bemærkninger af den ene eller den anden karakter. Det er vilkårene herinde; det er altid svært at holde en rent saglig linje, der skal ofte knyttes lidt krydderier på, for at det ikke skal blive alt for positivt. Men jeg noterer alligevel, der er et stort flertal i Folketinget, der er indstillet på at gennemføre denne lovgivning.

Den debat, der har været ført her, synes jeg trænger til nogle kommentarer. Man henviser til alle de udtalelser, der er faldet i vinterens løb, men det gennemgående træk deri har været, at regeringspartierne var i gang med at undersøge problemet, og at der blev nedsat et embedsmandsudvalg, som skulle gennemarbejde de problemer, der forelå, og det er på baggrund af den redegørelse, dette udvalg afgav, at man nu står med dette forslag.

Det, som forslaget først og fremmest tager sigte på, er at behandle de personer, der af hensyn til samfundets udvikling får eksproprieret dele af eller hele deres virksomhed, deres beboelser, eller hvad det drejer sig om, på en rimelig måde. Jeg tror, det fremgår af de undersøgelser, der har været foretaget af embedsmandsudvalget, at man i mange tilfælde, selv om der gives erstatning, når der betales kapitalvindingskat efter de gældende regler, har skabt et andet og dårligere økonomisk grundlag for disse personer, end de ville have haft, hvis deres virksomhed eller ejendom ikke var blevet eksproprieret. Det er dette problem, som dette forslag søger at råde bod på.

Det var måske også overraskende for mange – det var det i hvert fald for mig – at det drejede sig om så relativt beskedne beløb i forbindelse med den totale kapitalvindingskat, der betales af disse erhvervsfolk fra det offentlige side. Det gør naturligvis, at problemet derved ligesom kan sættes ned på et mere sagligt grundlag, et mindre eksplosivt grundlag, end det er fremgået af denne debat.

Man har rejst nogle spørgsmål. Må jeg først sige, at værdistigningskatten ikke er opgivet. Jeg har ikke på noget tidspunkt i nogen udtalelse givet udtryk for, at regeringen har opgivet værdistigningskatten. Den vil der fortsat blive arbejdet med. Men jeg kan sige til hr. Bollmann, for at han ikke skal være urolig; der kommer ingen forslag om værdistigningskat i morgen, så den side

af sagen vil der i hvert fald ikke være nogen problemer i, men vi arbejder altså fortsat med værdistigningskatten.

Man har spurgt, hvorfor der ikke i lovforslaget er fastsat et ikrafttrædelsestidspunkt. Der står for øvrigt udtrykkeligt i bemærkningerne, vil jeg gerne sige til hr. Bernhard Baunsgaard, for det har han åbenbart ikke læst, at man under udvalgsbehandlingen ville kunne drøfte ikrafttrædelsestidspunktet. For det er jo et af de områder, der kan være delte meninger om. Jeg hører personlig ikke til dem, der mener, at man skal lave love med lang tilbagevirkende kraft. For det er næsten lige meget – det har jeg også sagt i et svar til Folketinget – hvor man sætter datoen, der vil altid være nogle, der ligger foran, som med samme ret kunne spørge, hvorfor de ikke skal med.

Vi har i andre tilfælde, når vi har ændret på den særlige indkomstskat, ud fra rent saglige hensyn ladet den have visse virkninger en begrænset tid bagud, men det har været ud fra en saglig vurdering. Jeg har altså fundet, det måtte være rimeligt, at man under udvalgsbehandlingen fik lejlighed til at foretage en rent saglig overvejelse og afvejning af, hvad der vil være det mest hensigtsmæssige tidspunkt for lovens virke.

Jeg forstår godt de ønsker, hr. Bernhard Baunsgaard kan have om, at en regulering af den gældende lov skulle have en lempeligere virkning i 1978, og vi må se, om det er tanker, der kan vinde tilslutning. Det afhænger også af, hvad det koster, hvilken administration det medfører, og om det overhovedet vil være rimeligt at gøre det på nuværende tidspunkt. Det er nogle af de overvejelser, som udvalget må gøre sig.

Jeg tror, jeg med de bemærkninger om, hvad der er formålet med lovforslaget, i og for sig også har svaret hr. Arne Bjerregaard, når han taler om uretfærdighed over for andre. Det har først og fremmest været et spørgsmål om at fjerne nogle uheldige virkninger, en uretfærdighed over for dem, som måtte afgive til det offentlige udvikling på den ene eller den anden måde.

Når hr. Hagen Hagensen taler om at lade loven få tilbagevirkende kraft til 1972 – må det vel blive, for det var vist dengang, man ændrede loven – er jeg selvfølgelig helt uenig. Det ville jeg ikke under nogen omstændigheder medvirke til, og det kan vel heller